

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 91

LEBBS naujienos

2016 m. balandis

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

Ką rašė TD prieš 90 metų

Krikščionybė XV amžiuje

Skaitome Bibliją kartu

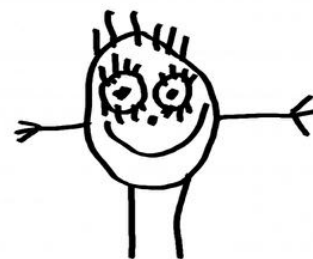
Permainos Lietuvos Biblijos draugijos vadovybėje

EBF maldos kalendorius

Ką rašė TD prieš 90 metų

Vaiko siela – tai didelė kelionės terba, kur vaikas deda viską, ką randa pakeliui. Sutiks jis glamones, meilę ir šypsnį, – visa tai slepia savo terboje ir neša toliau į gyvenimą. Sutiks jisai keiksmus, grasinimus, mušimus, – jis sukemša juos į širdį ir neša į gyvenimą išgąstį, neapykantą ir storžieviškumą (Lubenecas).

Tiesos draugas, 1926 m. balandžio mėnuo

Krikščionybė XV amžiuje

Nesutarimai dėl to, koks popiežius katalikų bažnyčioje yra tikras, tęsėsi ir XV amžiuje. Įsikišo net Prancūzijos karalius, kuris stengėsi įveikti skilimą. Buvo nušalintas Avinjono popiežius, bet

padėtis nepagerėjo. Valdant popiežiui Grigaliui XII (1406-1415) abi kardinolų kolegijos – viena Romoje, kita Avinjone – pradėjo ieškoti kompromisų ir tartis dėl susitaikymo. Tačiau nė vienas popiežius

nesutiko nusileisti, ir keli kardinolai nutarė 1409 m. sušaukti susirinkimą Pizoje. Abu popiežiai atsisakė jame dalyvauti. Kardinolai nušalino juos abu ir išrinko naują popiežių – Aleksandrą V (1409-1410), kurio nepripažino kiti du popiežiai, ir taip vietoj dviejų atsirado trys popiežiai.

Susirinkimas šios popiežiškos problemos nepajėgė išspręsti. Kilo mintis pratęsti susivienijimo pastangas ir kitą susirinkimą sušaukti 1414 m. Konstancoje. Į šį susirinkimą atvyko ne tik daug Vakarų bažnyčios vadovų, bet ir pasaulietinės valdžios atstovų, mokslininkų. Čia dalyvavo ir Vytauto Didžiojo bei Jogailos pasiūsta delegacija, atvyko net graikų ortodoksų vadovai. Susirinkimas pasiekė, kad vienas po kito buvo nušalinti visi trys popiežiai. 1417 metais popiežiumi buvo išrinktas **Martynas V**. Buvo mėginta išsiaiškinti, ar susirinkimas yra viršesnis už savo pirmumą skelbiančių popiežių. Deja, dauguma viršenybę pripažino popiežiui.

Konstancos susirinkimas dar žymus tuo, kad 1415 m. pasmerkė mirčiai bažnyčios Čekijoje reformatorių Janą Husą, o svarstant komunijos klausimą leido pasauliečiams dalinti komunią tik duonos pavidalu.

Popiežius Martynas V pradėjo kai kuriuos bažnyčios pertvarkymus, bet tai buvo daugiau administravimo reikalai, o religiniai klausimai atsidūrė antroje vietoje. Ne vienas iš vėlesnių popiežių bandė atnaujinti kryžiaus žygius, bet niekam nepasisekė šių sumanymų įgyvendinti.

Įdomi ir prieštaringa asmenybė buvo popiežius **Sikstas IV** (1471-1488). Iš 34 jo paskirtų kardinolų šeši buvo jo paties sūnėnai. Jis stengėsi globoti humanitarinius mokslus, meną ir architektūrą, bet tam reikėjo daug pinigų. Todėl vėl prasidėjo pareigų pardavinėjimas ir indulgencijų prekyba. Sikstas IV Romoje pastatydino ir išpuošė koplyčią, kuri šiandien vadinama Siksto koplyčia. Jis atšaukė kai kuriuos Konstancos susirinkimo

dekretus ir pasmerkė Ispanijos inkvizicijos savivaliavimą.

Pagaliau 1492 m. popiežiumi tapo **Aleksandras VI** (tikrasis vardas Rodrigas Bordža). Jis gimė apie 1430 m. Ispanijoje, vėliau tapo savo dėdės popiežiaus Kaliksto III kardinolu, o dar vėliau ir vicekancleriu. Jo septyni vaikai dar iki tampant jam popiežiumi iš bažnyčios išdo buvo aprūpinti visam gyvenimui. Jis aktyviai dalyvavo politikoje ir palaikė ryšius su turtingiausiomis šeimomis.

Vakarų bažnyčia XV a. ne kartą bandė suartėti su graikų (Rytų) bažnyčia, bet visos pastangos nedavė rezultatų. Trukdė politinės aplinkybės ir kai kurie doktrininiai klausimai.

XV amžiuje prie katalikiškos maldos „Sveika, Marija“ buvo pridėta: „Melskis už mus, nusidėjėlius“. 1439 m. Florencijos susirinkime buvo priimta dogma apie skaistyklą. XX amžiaus katalikų bažnyčios katekizme rašoma: *„Tie, kurie negavo visų nuodėmių atleidimo, pirmiausia patenka į skaistyklą, – vietą, kurią mes vadiname apvalančia ugnimi. Skaistykloje sielos nieko negali padaryti, kad sutrumpintų savo kentėjimų laiką. Bet Kristus, jų išganytojas, užstoja juos dangiškojo Tėvo akivaizdoje, taip pat kaip Marija ir kiti šventieji danguje. Per Kristų mes taip pat galime siųsti savo maldas ir aukas už sielas skaistykloje ir sutrumpinti jų kančios trukmę. Skaistykla egzistuos iki pat teismo priešais baltąjį sostą. Po šio teismo pasiliks tik dangus ir pragaras.“*

1387 m. pradėtas Lietuvos krikštas nepasiekė Žemaitijos. Tam trukdė sudėtingi santykiai ir kovos su kryžiuočių ordinu. 1413 m. rudenį buvo nutarta užbaigti Lietuvos krikštijimą. Konstancos susirinkime prašant Jogailai, Vytautui ir žemaičių dalyvių grupei nuspręsta įsteigti Žemaičių vyskupiją.

Kaip matėme, XIII-XIV a. bažnyčios gyvenime buvo daug dvasinės tamsos. Tačiau kaip tik tamsiame danguje išryškėja žvaigždės – viltį žadinantys šviesuliai. Nors ir niekinami, persekiojami bei naikinami, valdiečiai išliko ir toliau laikėsi Evangelijos

mokymo. Jie liudijo Kristų ne tik savo tėvynėje – Pietų Prancūzijoje, bet pasiekė ir čekų tautą. Britanijoje Viešpaties globojamas darbavosi Jonas Viklifas, kurį vienas jo amžininkas pavadino „penktuoju evangelistu“. Čekijoje Janas Husas susipažino su Viklifo raštais, kurie padėjo rasti tvirtą pagrindą jo tikėjimui. Jie ir kiti, galbūt mažiau žinomi, buvo pirmieji Reformacijos šaukliai. Plačiau susipažinsime su dviem iš jų – Janu Husu ir Džirolamu Savonarola.

Janas Husas (~1373-1415)

Žymiausias Džono Viklifo idėjų platintojas Čekijoje buvo Janas Husas. Jis taip pamilo Viklifo raštus, kad kartą pasakė, jog jo siela galėtų amžinybę praleisti su Viklifo siela.

Husas gimė paprastų valstiečių šeimoje Bohemijoje. Gerą išsilavinimą gavo mokydamasis Prahos universitete, kurį baigė magistro laipsniu. Gavo dėstytojo vietą, o 1401 m. – filosofijos fakulteto dekaną pareigas. Dar vėliau jis buvo įšventintas pamokslininko tarnystei Betliejaus koplyčioje Prahoje. Kadangi Čekijos princesė buvo ištekėjusi už Anglijos karaliaus, tarp Čekijos ir Anglijos užsimezgė tamprūs ryšiai. Nemažai jaunų žmonių vykdavo studijuoti į Oksfordą, o iš ten parveždavo Viklifo idėjas. 1401 m. Huso draugas Jeronimas Prahiškis iš Anglijos atvežė keletą Viklifo teologinių veikalų, kurie Husui padarė didžiulį įspūdį. Nuo tada Husas pradėjo savo pamokslais siekti tam tikrų bažnyčios reformų, žinoma, neturėdamas tikslo atsiskirti nuo Romos bažnyčios. Dievo Žodį jis skelbė žmonėms suprantama čekų kalba. Jis atkreipė dėmesį, kad iš eilinių tikinčiųjų neteisėtai atimta teisė į komuniją abiem pavidalais, ir todėl komunijos metu visiems tikintiesiems teikdavo ir duoną, ir vyną. Reikėtų pastebėti, kad tuomet Čekijoje didžiulę įtaką turėjo vokiečiai. Vokiečių dvasininkai, profesoriai ir studentai tapo aršiausi Huso veiklos priešininkai. Tačiau dauguma žmonių verždavosi klausyti Huso pamokslų, o tarp jų buvo ir čekų aukštuomenės

žmonių. Netgi karaliaus žmona Sofija buvo tarp nuolatinių klausytojų. Huso autoritetas čekų tautoje augo. Kai nemaža dalis vokiečių profesūros paliko Prahos universitetą, Husas buvo paskirtas jo rektoriumi. Tai dar labiau pakėlė jo autoritetą. Vienas jo amžininkų rašė taip: *„Apsiskaitymas, gilus Šv. Rašto pažinimas, tvirti įsitikinimai išskėlė jį virš visų amžininkų. Dar reikėtų paminėti charakterio rimtumą, nepriekaištingą gyvenimą, ... drąsą, nepalaužiamą valią, ypač šalinant netvarką iš bažnyčios“*.

Husas nuo amoralios dvasininkijos kritikavimo pereina prie Romos katalikų bažnyčios mokymo ir praktikos kritikos. Kritikuoja seniai įsigalėjusį indulgencijų pardavinėjimą, taip pat popiežiui suteiktą statusą sakydamas, kad bažnyčios galva yra tikrai Kristus.

Ilgai taip tęstis negalėjo. Husas buvo ekskomunikuotas, o Prahos miestui paskelbtas interdiktas. Negalėjo būti atliekamos jokios religinės apeigos tol, kol Praha neišduos Huso. Tai išgąsdino karalių Venceslavą, ir Husas slapta turėjo pasitraukti į vieno riterio pilį, kur toliau rašė teologinius darbus ir laiškus mylimai Betliejaus bendruomenei. Jis pastoviai tvirtino, kad yra pasiryžęs už savo įsitikinimus net mirti. Kaip tik tuo laiku Konstancoje vyko Katalikų bažnyčios susirinkimas. 1414 m. Husas buvo pakviestas į šį susirinkimą pasiaiškinti, o imperatorius Sigizmundas pažadėjo jam savo apsaugą. Husas priėmė kvietimą ir lydintas jam ištikimų riterių iškeliavo žinodamas, jog eina mirti. Kurį laiką Konstancoje jis buvo laisvas, tačiau vėliau buvo suimtas ir įmestas į kalėjimą. Po daugybės apklausų jau kitų metų vasarą jis turėjo stoti į atvirą susirinkimo teismą. Teisme Husas pareiškė, kad yra pasiruošęs atsakyti savo įsitikinimų, jei tikrai remiantis Šventuoju Raštu jam bus įrodytas jo pažiūrų klaidingumas.

Tačiau bažnyčios kunigaikščiai nepanoro nieko įrodinėti ir reikalavo tik vieno: atsakyti savo įsitikinimų ir sutikti su bažnyčios mokymu bei praktika. Kai Husas dar kartą atsisakė tai daryti, kilo

didžiulis triukšmas, juokas, keiksmi, patyčios. Tada Husas nutarė tylėti, kaip Kristus sinedrijoje. Jis buvo pasmerktas mirčiai, bet dar keletą savaičių jį kalėjime lankė kardinolai ir vyskupai bandydami įkalbėti atsisakyti paklydimo, tačiau jie nieko nepasiekė. Vieną iš paskutinių laiškų, rašytų kalėjime, Husas baigia: „*Rašytas grandinėse laukiant mirties ant laužo*“. Tai įvyko 1415 m. liepos 6 d. Praėjus beveik metams ten pat, Konstancoje, ant laužo savo gyvenimo kelią baigė artimiausias Jano Huso draugas Jeronimas Prahiškis.

Šie įvykiai papiktino čekų tautą, ir dėl to kilo keletą metų vykę vadinamieji husitų karai. Popiežiaus šalininkų pergalė nebuvo didelė: prarasta daug gyvybių tiek vienoje, tiek kitoje pusėje. Ir šiandien Čekų (Moravijos) Brolių bažnyčia, taip pat ir po I Pasaulinio karo susikūrusi Husitų bažnyčia, savo tapatybę sieja su Huso vardu.

Džirolamas Savonarola (1452-1492) – dar vienas XV a. kankinys ir tikėjimo didvyris. Jis buvo italų vienuolis dominikonas. Neturėjo tokio užnugario kaip Viklifas ar Husas – jis buvo vienas! Liuteris apie šį žmogų rašė: „*Antikristas džiūgautų, jei prisiminimai apie šį didį žmogų išblėstų. Bet štai jie gyvi, ir prisiminimai apie jį tebus palaiminti*“.

Savonarola vienuolyne praleido 14 metų studijuodamas teologiją, dėstydamas filosofiją ir teologiją jauniems vienuoliams. Ypač daug laiko jis skyrė maldai ir Šv. Rašto studijoms. Kai jam buvo 37 metai, jis buvo perkeltas į Florenciją, kur jam patikėjo rūpintis jaunų vienuolių lavinimu. Susitikimus su jais jis pradėjo sode, bet greitai pastebėjo, kad jo pamokymų klausytis ateina vis daugiau pasauliečių. Persikėlus į bažnyčią, visi norintieji joje

nebesutilpo. Jo pamokslams buvo būdingas nuoširdumas, aiškumas ir gilus įsitikinimas. Jis žinojo, kad yra radęs Dievo tiesą. Šv. Rašte ir yra įgijęs ramybę savo sielai nukryžiuotajame Jėzuje Kristuje. Vėliau jis pradėjo dar aiškiau tvirtinti, jog „*Šventasis Raštas veda prie Kristaus, o ne prie šventųjų ir mergelės Marijos. Jei Kristus tau neatleis tavo nuodėmių, tai koks kitas atleidimas tau padės?*“

Tokie dalykai negalėjo būti ilgai toleruojami. Popiežius norėjo patraukti Savonarolą savo pusėn ir pasiūlė jam kardinolo kepurę. Savonarola atsakė: „*Saugok, Dieve, mane nuo tokios kepurės. Jei jau bus man lemta nešioti raudoną kepurę, tebus ji nudažyta mano paties krauju*“.

Popiežius Savonarolą ekskomunikavo, o dar vėliau pareiškė: „Šis vienuolis turi mirti, nors jis būtų ir pats Jonas Krikštytojas“. Į tai Savonarola atsakė: „O Roma! Tu mirtinai sergi, tu palikai Dievą. Kristau, būk mano Ganytojas, mano Vyskupas, mano Tėvas!“

1498 m. Savonarolą ir du jo draugus nuvedė į bausmės vietą – kartuves. Kūnai buvo sudeginti, o pelenai išbarstyti Arno upėje.

Klaidos atitaisymas. Praėjusiame numeryje straipsnio „Krikščionybė XIV amžiuje“ pabaigoje įsivėlė klaida. Turi būti: *Ir tik vėliau, 1415 m., Konstancos bažnytiniam susirinkime Viklifas jau po mirties buvo paskelbtas eretiku.* Atsiprašome skaitytojų!

(Tęsinys kitame numeryje)

Albertas Latužis ✓

Skaitome Bibliją kartu

Biblijos studijos mūsų Klaipėdos bažnyčioje vyksta kartą per savaitę vakare, 18 valandą. Patogu: kurie dirba, ateina tiesiai iš darbo, o kitiems – kuo anksčiau, tuo geriau. Taip lietuvių grupėje, o rusakalbiai renkasi dieną, 11 valandą. Renkamės

bibliotekoje. Kai reikia, ten pat ir papildoma literatūra: komentarai, žemėlapiai, Biblijos žodynai.

Biblijos vakarus lietuvių grupei veda viena mūsų vyresniųjų – Sandra. Ji pasiruošia, skaito daug papildomos literatūros, naudojami įvairiais Biblijos vertimais, kurių ypač daug yra angliškai. Kartais ir kiti gauna užduotis pasiruošti kokiai nors temai, o skaityti tekstą garsiai tenka visiems, kurie dar turi geras akis ir balsą.

Mūsų būna nedaug, ypač žiemos vakarais, todėl vieni kitus gerai pažįstame ir suprantame. Ne visi esame vienodai aktyvūs, bet visi dalyvaujame, kai kurie užsirašome, kas atrodo svarbu, o kai užsirašai, tai geriau prisimeni ir gali kam nors papasakoti.

Knygas galime skaityti įvairiai, bet dažniausiai skaitome vieni sau, namie, kai turime laiko. Knygos skaitymą keliems ar keliolikai žmonių labiausiai prisimenu iš vaikystės, kai žiemos vakarais, arba sekmadienį tėtis skaitydavo (versdamas iš latvių, o kartais iš anglų kalbos) pasakojimus iš religinių žurnalų, kalendorių ar knygų apie pirmuosius krikščionybės amžius, apie misionierius įvairiais laikais arba ir visai nesenus įvykius.

Mūsų Biblijos studijų vakarai man kartais atrodo panašūs į tuos vaikystės skaitymų vakarus. Paskaičius galima paklausti, jei ko nesupratai, išsakyti savo mintis, jei kas nors „užkabino“ ar patraukė dėmesį, lyg išgirdus ką nors kaip pirmą kartą. Sandra visada paklausia, kokia teksto vieta kam nors sukėlė klausimų, ar kitaip pasirodė svarbi. Ji išklauso kiekvieną ir jeigu yra skirtingų nuomonių, mes stengiamės viską išsiaiškinti.

2015 metų balandy pradėjome skaityti Apaštalų darbų knygą. Ta knyga man kažkuo panaši į Pradžios knygą. Pradžios knygoje randame žmonijos ir hebrajų tautos istorijos pradžią su daugybės žmonių biografijomis – visai trumpomis ir labai plačiomis, o svarbiausias veikėjas visoje knygoje – Dievas, kurio žmonės ieško arba nuo jo bėga. Apaštalų darbų knygoje – krikščioniškos bažnyčios istorijos pradžia. Svarbiausias šios knygos asmuo – Jėzus Kristus – per Šventąją Dvasią kuria Žemėje savo naują tautą – savo kūną – Bažnyčią. Knygoje labai daug veikėjų: Evangelijos skelbėjų, Dievo ieškančių ir Jam pasipriešinančių žmonių, daugybė įvykių, vietovardžių, žmonių vardų ir biografijų.

Kai skaitome Apaštalų darbus, visada pasikabiname didelį žemėlapi su pažymėtais apaštalo Pauliaus kelionių maršrutais. Žemėlapis irgi turi savo istoriją. Jį mūsų bažnyčiai padovanojo vienas brolis iš Ukrainos dar praėjusio amžiaus devintajame dešimtmetyje. Atvežė jį nupirkęs Maskvoje, o mes neturėjome kur jo pakabinti, nes mažame namelyje, kur tada rinkomės pamaldoms, buvo per žemos lubos ir per mažas kambarys. Užtat labai juo džiaugėmės atgavę senąją baptistų bažnyčią Vytauto gatvėje, kur ir dabar renkamės.

Skaitydami Apaštalu darbų knygą nuolat atsiverčiame ir kitas Naujojo Testamento knygas, ypač Laiškus – Pauliaus, Petro, ir Evangelijas, nes sutikus pažįstamą vardą, įdomu pasiaiškinti, iš kur tie Jono Krikštytojo mokiniai Efeze, o kas tas Pilypas, kurio septynios dukterys pranašės, ir nors atrodo, kad viską jau gerai žinai, vis tiek apima nuostaba, kaip viskas yra susiję. O Pauliaus kelionės! Neįsivaizdavau, kad trečios kelionės metu jis buvo nuvykęs iki dabartinės Albanijos ir Kroatijos – tada tai buvo Ilyrija, o apie ją Paulius užsimena Laiške Romiečiams.

Na, žmonių biografijos, istorija ir žemėlapiai – tai mano pamėgtos temos, o kiti Biblijos studijų dalyviai paliečia daug kitų dalykų. Vytautas labai gerai pažįsta Naująjį Testamentą ir nuolat suranda vietas Pauliaus laiškuose, kurios paaškina tai, ką skaitome Apaštalu darbų knygoje. Romas kartais, baigiant susitikimą, iškelia kokią nors mintį ar klausimą, kurį iliustruoja pavyzdžiu iš savo patirties. Algimantas dažnai ateina pasiruošęs iš anksto ir užsirašęs, ką norėtų pasakyti ar aptarti. Na ir visi esame linkę tai, ką aptarėme, bandyti susieti su mūsų laikmečiu, nors ne visada tai pavyksta.

Iki Velykų tikimės užbaigti skaityti Apaštalu darbų knygą, tada tikriausiai imsime kuri nors iš apaštalu laiškų. Kiekvieną kartą susirinę džiaugiamės, kad turime tokį turtą – Dievo mums duotą Knygą, Jo Žodį, iš kurio mokomės gyventi ir kuri galime skelbti.

Ruta Inkenaitė

Permainos Lietuvos Biblijos draugijos vadovybėje

Lietuvos Biblijos draugijos ataskaitinė-rinkiminė generalinė asamblėja, 2016 m. kovo 5 d. surengta Vilniaus evangelikų liuteronų parapijos salėje, aptarusi svarbiausius pastarojo laikotarpio įvykius, patvirtinusi veiklos (direktorė Vilhelmina Kalinauskienė) ir revizijos komisijos (pirmininkas Jonas Klėmanas) ataskaitas, trejų metų kadencijai patvirtino atnaujintos sudėties LBD direktorių valdybą, kurią sudaro draugijos bažnyčių-steigėjų deleguoti atstovai.

Naujuoju LBD prezidentu išrinktas Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios vyskupas dr. (hc) Mindaugas Sabutis, iki tol dvi kadencijas buvęs viceprezidentu. LBD viceprezidentais išrinkti evangelikų baptistų pastorius Albertas Latužis ir ortodoksų (stačiatikių) kunigas Vitalijus Mockus (pastarasis – antrai kadencijai). Prieš tai dvi kadencijas LBD valdybos prezidentu buvo R. katalikų kunigas Ramūnas Mizgiris OFM.

LBD direktorių valdybos nariais taip pat patvirtinti Romos katalikų bažnyčios atstovai vysk. dr. Jonas Ivanauskas, kun. Saulius Rumšas OP, kun. Mozė Mitkevičius, kun. Daniel Dikevič, s. Agnietė Ivaškevičiūtė OSB, dr. Ingrida Gudauskienė; evangelikų reformatų – Giedrius Vaitiekūnas; sekmininkų – vysk. Rimantas Kupstys; sentikių – Grigorij Bojarov; septintosios dienos adventistų – vysk. Bertold Hibner; ortodoksų – kun. Sergijus Neifachas; laisvųjų krikščionių (asocijuoto nario teisėmis) – Vitoldas Balčiūnas.

Dalis LBD atnaujintosios vadovybės po asamblėjos. J. Klėmano nuotr.

Lietuvos Biblijos draugija veikia nuo 1992 m., įsteigta aštuonių bažnyčių: ev. baptistų, ev. liuteronų, ev. reformatų, sekmininkų, septintosios dienos adventistų, R. katalikų, ortodoksų ir sentikių. Draugijos veikloje bei renginiuose dalyvauja ir kitų konfesijų tikintieji.

LBD tikslas – Šventojo Rašto bei kitos krikščioniškos literatūros vertimas, redagavimas, leidimas ir platinimas.

LBD bendradarbiauja su daugiau nei pusantro šimto Biblijos draugijų visame pasaulyje. Nuo 1946 m. šią veiklą koordinuoja Jungtinės Biblijos draugijos (United Bible Societies). Pirmoji Biblijos draugija buvo įkurta Didžiojoje Britanijoje 1804 m.

Apie LBD ir jos veiklą daugiau informacijos rasite draugijos interneto svetainėje: www.biblijosdraugija.lt ✓

Europos Baptistų Federacijos (EBF) maldos kalendorius

Balandžio 4-10 meldėmės už:

Kroatijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	48
Bendras narių skaičius:	2 000
Prezidentas:	Toma Magda
Generalinis sekretorius:	Zeljko Mraz

Balandžio 11-17 meldžiamės už:

Jordanijos baptistų konvenciją . . .

Bendruomenių skaičius:	21
Bendras narių skaičius:	1 200
Prezidentas:	Jeries. F. Abu Ghazaleh
Sekretorius:	Khaldoon S. Karadsheh

. . . ir Sirijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	13
Bendras narių skaičius:	600
Prezidentas:	Daas Haddad

Balandžio 18-24 meldžiamės už:

Švedijos Evangeliska Frikyrkan (InterAct)

Bendruomenių skaičius:	300
Bendras narių skaičius:	32 500
Misijos direktorius:	Daniel Norburg

Balandžio 25 – gegužės 1 meldžiamės už:

(Šiaurės) Serbijos baptistų bažnyčių sąjungą. . .

Bendruomenių skaičius:	69
Bendras narių skaičius:	1 983
Prezidentas:	Ondrej Franka
Generalinis sekretorius:	Dane Vidovic

. . . ir (Pietų) Serbijos evangelikų krikščionių baptistų sąjunga

Bendruomenių skaičius:	14
Bendras narių skaičius:	700
Prezidentas:	Cedo Ralevic
Generalinis sekretorius:	Dragisa Armus

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. √

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu - NESIŪSTI.

© Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

Įmonės kodas: 192077697

AB SEB bankas,

Banko kodas: 70440

Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925